

Tilfælde — og det kan jeg gerne sige er mange —, hvor der andrages om at faa Ret til at passere Rangesporene, skulde bevilge det. Men, som sagt, under de særlige Forhold og med den særlige Motivering, Ordføreren har givet, skal jeg tage imod Henvisningen af Andragendet.

Derefter omtalte den ærede Ordfører Andragendet under Nr. 73, som angaar Forholdene i Odense, idet nogle Beboere af Dannebrogsgade have andraget om, at der maatte blive anlagt en Tunnel under eller en Bro over Jernbanesporene, idet de ere blevne afskaarne fra at færdes over disse Spor, efter at Ekspropriationerne i Anledning af Dobbeltsporet ere blevne foretagne. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) anbefalede meget varmt dette Andragende, det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Kr. Jensen) omtalte ogsaa Spørgsmaalet, men paa en noget anden Maade, idet han ikke mente, der forelaa nogen virkelig Grund til at imødekomme dette Andragende. Her staa vi over for et rent og skært Principspørgsmaal, og naar den ærede Ordfører har erklæret, at Udvalgets Flertal ikke har kunnet tiltræde, at dette Andragende henvistes til Ministeren, saa kan jeg ganske tiltræde dette, idet jeg tror, det vilde være en farlig Vej at komme ind paa, hvis man fulgte Andragendet og fulgte det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds. Thi det er rigtigt, at man aldrig nogen Sinde har været inde paa, at Ejere af Ejendomme, der ikke blive berørte af Ekspropriationer, skulde have nogen Erstatning, saaledes som man andrager om her. Det vilde ogsaa føre overordentlig vidt. Naar det siges, at disse Beboere af Dannebrogsgade have lidt et stort Tab, ja, saa kan det jo være, det skal jeg ikke benægte, men man maa ogsaa huske paa, at den Fordel, Odense vil faa ved Jernbanenettets og Jernbanestationens Udvidelse, ogsaa vil komme Beboerne af denne Gade til gode.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Tunnel eller Bro er Forholdet det, at det vilde blive en meget kostbar Foranstaltning. Det er jo en 100 Meter lang Strækning, og skal man opføre en Bro eller en Tunnel, bliver det saa betydelige Omkostninger, at disse Beboere dog ikke kunne gøre Krav paa det, saa meget mere som deres Færdelsret i tidligere Tid maaske har kunnet omtvistes, saaledes som nævnt af det ærede Medlem. Hvis Staten vil gaa ind paa at yde Erstatning alle Vegne, hvor Ekspropriationen ikke har berørt de vedkommende Ejeres Ejendom, kunde det medføre

meget farlige Konsekvenser. Det er jo ikke saa ualmindeligt, at man f. Eks. flytter en Jernbanestation. Jeg skal nævne et bestemt Eksempel. Oppe i Aalborg byggede man en ny Banegaard et kort Stykke Vej fra den gamle, men dog saaledes, at den Gade, hvorigennem Færdselen til og fra Banegaarden hidtil havde gaaet, og som i nogen Grad havde Fordel deraf, nu blev berøvet denne Fordel, der kom en anden Bydel til gode. Skulde man nu give Erstatning i dette Tilfælde, vilde det føre meget vidt. Man kan jo nemlig ræsonnere som saa, at naar der kun kommer faa eller ingen Mennesker i Hovedgaden, kommer der endnu færre i Sidegaden, og saa vilde Beboerne dér ogsaa kunne komme og forlange Erstatning. Dertil kommer jo, at det i mange Tilfælde er Kommunen, der kræver en saadan Forandring, fordi man anser det for en Fordel for Kommunen i det hele taget. Ogsaa det maa man tage i Betragtning, naar Talen er om at yde Erstatning. Dette Eksempel, der kan suppleres med mange andre, vil sikkert vise, at hvis Staten vil inklade sig paa at yde Erstatning i saadanne Tilfælde, hvor en eller anden eller flere kunde have noget Tab af et større Statsforetagende, vilde det føre til meget kostbare Konsekvenser. Jeg maa derfor bedrøve det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds med, at det ikke er mig muligt at gaa ind paa hans Henvisning af Hensyn til den store Bekostning, af Hensyn til Konsekvenserne og endelig, fordi det ikke forekommer mig, at der er gjort Beboerne i Dannebrogsgade en saa stor Uret, som han synes at mene.

Med Hensyn til Andragende Nr. 76, som Udvalget foreslaar at henvise til Ministerens Undersøgelse, skal jeg sige, at det drejer sig om en Vurdering af Omkostningerne ved Flytning af et Fiskepakhuss og et Ishus, begge tilhørende Vorupør Fiskerkompagni. Andragerne mene, at denne Vurdering er foretagen, uden at tilstrækkelige Oplysninger ere indhentede, og at den ydede Erstatning derfor er omtrent 1,500 Kr. for lille. Jeg véd ikke, hvorvidt det er Tilfældet, men Forholdet er jo, som nævnt af Ordføreren, det, at Vurderingen af disse gamle Huse er foretagen af to af Retten udnævnte Mænd, og det plejer jo i alle andre Forhold at være fyldestgørende. Ministeriet har derfor ogsaa ment, at det var det i dette Tilfælde, saa meget mere, som de to Vurderingsmænd vare stedkendte Haandværkere, der utvivlsomt nok vare i Stand til at vurdere Priserne paa det, de skulde vurdere, ud fra de paa Egnen gældende